

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/41/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200617
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6017200617.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): Electra Works Limited, so sídlom Suite 6, Atlantic Suites, Europort Avenue, Gibraltár, zastúpený: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, Križkova 949/9, Bratislava, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sa/15/2017-146 zo dňa 31. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sa/15/2017-146 zo dňa 31. mája 2018 z r u s u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) uznesením č. k. 24Sa/15/2017-146 zo dňa 31. mája 2018 podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p. „) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal ochrany pred tvrdými inými zásahmi orgánu verejnej správy, ktoré mali byť spôsobené konaním žalovaného (vtedy Finančné riaditeľstvo SR) v súvislosti so zaradením webového sídla žalobcu na zoznam zakázaných webových sídiel, ďalej podaním žiadosti žalovaného o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovým sídlam k sp. zn. 6Ntn/1/2017 a príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby k sp. zn. 6Ntn/6/2017 na Krajský súd v Banskej Bystrici, s tým, že následky zásahov do práv a právom chránených záujmov žalobcu naďalej pretrvávajú.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že podľa jeho názoru Finančné riaditeľstvo SR nekonalo ako orgán verejnej správy, ak konalo ako orgán dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 11, § 15b zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách (ďalej len „zákon o HH“), v zmysle všeobecných zásad výkonu dozoru upravených v § 13 tohto zákona, teda nie je naplnený pojmový znak „iného zásahu orgánu verejnej správy“, proti ktorému sa možno brániť žalobou v zmysle § 252 a nasl. S. s. p.. V danom prípade sa podľa názoru krajského súdu nejedná o faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ale o osobitné úkony, konanie normatívne upravené v druhej hlave zákona o HH, ako dozor v §§ 11 - 15b. Preto žalobca ani nemôže byť konaním žalovaného dotknutý na svojich právach ako účastník administratívneho konania, čím žalobca nespĺňa základný predpoklad pre podanie žaloby. Žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Nedochádza ani k porušeniu základného princípu správneho súdnictva vymedzeného v § 5 ods. 2 S. s. p., podľa ktorého „konanie pred správnym súdom je jednou so záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania“, ak sa nejedná o administratívne konanie.

3. Krajský súd ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že konkrétnym predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdneho konania v zmysle § 6 S. s. p. sú rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy, posudzovanie nečinnosti a iného zásahu orgánu verejnej správy a ďalšie veci upravené Správnym súdnym poriadkom. Krajský súd dospel k záveru, že mu neprináleží posudzovať zákonnosť rozhodnutí súdu (príkazu sudcu v zmysle § 15b ods. 7, 8 zákona o HH) a ani úkonov iných orgánov dozoru, ktoré vedú k takémuto rozhodnutiu. Garanciou správnosti a zákonnosti pri vykonávaní dozoru je samotné rozhodnutie - príkaz súdu. Pokiaľ by žalobca nebol s ním spokojný, môže využiť prípustné právne prostriedky obrany, avšak okrem opravného prostriedku, ktorý nie je prípustný. Napokon, súd pred vydaním príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona o HH posúdi opodstatnenosť žiadosti Finančného riaditeľstva SR a len v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok v zákone o HH, žiadosti vyhovie, t. j. vydá v lehote 7 dní od podania žiadosti príkaz, na základe ktorého je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby povinná zamedziť prístup k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka, alebo príkaz na základe, ktorého právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje platobné služby je povinná zamedziť vykonaniu platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky.

4. Podľa názoru krajského súdu ak pominú dôvody na vydanie príkazu súdu podľa § 15b ods. 7 zákona o HH, Finančné riaditeľstvo SR (v súčasnosti žalovaný v zmysle novely zákona o HH) môže požiadať príslušný súd o jeho zrušenie (§ 15b ods. 14 zákona o HH). Je to jediný zákonom stanovený dôvod a spôsob zrušenia príkazu. Podľa krajského súdu, nemôže sa tak stať na základe rozhodnutia správneho súdu, ktorým by bola uložená povinnosť žalovanému požiadať o jeho zrušenie. Posúdenie toho, či pretrvávajú dôvody pre vydanie príkazu alebo už pominuli, patrí do kompetencie žalovaného, a nie správneho súdu. Zistenia v tomto smere súvisia s vykonávaním štátneho dozoru. O tom, či skutočne pominuli dôvody pre vydanie príkazu, rozhoduje na žiadosť žalovaného, ako príslušný súd ten súd, ktorý príkaz vydal, a to po porovnaní pomerov (okolností) z akých vychádzal pri vydávaní príkazu s pomermi novými odôvodňujúcimi jeho zrušenie. Novelizácia zákona o hazardných hrách, vykonaná zákonom č. 386/2016 Z. z. sledovala ochranu spotrebiteľa, prevenciu kriminality, skvalitnenie výkonu dozoru a ochranu prevádzkovateľov s udelenou licenciou a hráčov pred nelegálnymi prevádzkovateľmi prenikajúcimi na slovenský trh, ktorí nerešpektujú platnú slovenskú právnu úpravu pre oblasť podnikania vo sfére hazardných hier, čo vedie k ich nerovnakému postaveniu na trhu (majú konkurenčnú výhodu voči licencovaným subjektom).

5. Krajský súd ďalej konštatoval, že regulácia podnikania v oblasti hazardných hier podstate nie je doteraz v rámci EÚ harmonizovaná. Judikatúra Súdneho dvora EÚ, na ktorú poukázal aj žalovaný pripúšťa také nastavenie obmedzení v oblasti hazardných hier, ktoré je odôvodniteľné existenciou dostatočne silných dôvodov verejného záujmu, a to najmä ochrana verejného poriadku, ochrana spotrebiteľa, prevencia kriminality, ochrana verejnej morálky, individuálny prístup k stanoveniu požiadaviek na ochranu hráčov a spoločenského poriadku. Novelou boli prijaté opatrenia na reguláciu

nelegálneho prevádzkovania hazardných hier v on-line prostredí zlučiteľné s právom Európskej únie. Je zrejmé, že inštitút zákazu cezhraničného hrania, princípy vydávania a udeľovania licencií, štátneho dozoru, štátneho monopolu, princípy ochrany hráča a predchádzania podvodom pri prevádzkovaní hazardných hier boli v právnej úprave zakotvené aj pred prijatím zákona č. 386/2016 Z. z.. V súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o HH orgánom dozoru je aj žalovaný, ktorého pôsobnosť je vymedzená v ods. 2 citovaného ustanovenia. Je zrejmé, že Finančné riaditeľstvo SR vykonávalo dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk a nad dodržiavaním povinností podľa § 15b ods. 7 tohto zákona.

6. V nadväznosti na vyššie uvedené dospel krajský súd k názoru o tom, že v danom prípade Finančné riaditeľstvo SR vykonávalo pôsobnosť v rámci právnej úpravy, ktorá má bližšie k právnej úprave trestného práva, ktoré je odlišným právnym odvetvím verejného práva oproti správnomu právu, aplikovanému v oblasti verejnej správy, v rámci ktorého je vymedzená právomoc správnych súdov. Pri zabezpečovaní vykonávania dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk (§ 15b zákona o HH) nie je žalovaný orgánom verejnej správy v zmysle § 4 S. s. p.. Žalovaného nemožno považovať ani za správny orgán, ktorého legálna definícia je obsiahnutá v § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku. Navyše, na výkon dozoru podľa zákona o hazardných hrách sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (§ 57 ods. 2 písm. f/ zákona o HH). Ustanovenie § 252 ods. 1 S. s. p. predpokladá zásah zo strany orgánu verejnej správy, proti ktorému je žalobca oprávnený domáhať sa ochrany na súde, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

7. Krajský súd dospel k záveru, že ak žalovaný nekoná ako orgán verejnej správy a výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk nemožno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy, potom výkon dozoru nepodlieha prieskumnej právomoci správnych súdov. V predmetnej veci totiž nejde o úkony orgánu verejnej správy vykonávané v rámci výkonu jeho právomoci v oblasti verejnej správy a preto nie je splnený základný predpoklad pre poskytnutie súdnej ochrany v správnom súdnictve. Vzhľadom na uvedené, krajský súd dospel k záveru o neprípustnosti predmetnej žaloby z dôvodu vylúčenia súdneho prieskumu vykonávaných úkonov žalovaného v rámci dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 15b zákona o HH.

8. Pokiaľ sa žalobca domáhal toho, aby súd v zmysle § 262 S. s. p. zakázal žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu, t. j., aby žalovaný vyradil dotknuté webové sídlo zo Zoznamu zakázaných webových sídiel a aby uložil žalovanému požiadať Krajský súd v Banskej Bystrici o zrušenie príkazu č. p. 6Ntn/1/2017 zo dňa 11.08.2017 a príkazu č. p. 6Ntn/6/2017 zo dňa 18.09.2017, k tomuto krajský súd uviedol, že ak správnomu súdu neprináleží preskúmať zákonnosť rozhodnutí súdov, t. j. ani rozhodnutia sudcu o vydanom príkaze v zmysle § 15b ods. 7, 8 zákona o HH, rozhodovať o ktorom patrí do pôsobnosti trestných súdov v zmysle § 4a ods. 1 zákona č. 166/2003 Z. z., potom správnomu súdu neprináleží posudzovať ani úkony žalovaného vedúce k vydaniu príkazu, ktoré žalovaný realizuje ako orgán dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk (§ 11 zákona o HH), v rámci novelou zákona o HH novo inštitucionalizovaného dozoru, a nie ako orgán verejnej správy.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

9. Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť v ktorej uviedol, že jeho podanie bolo nezákonne odmietnuté v zmysle § 440 ods. 1 písm. j/ S. s. p., súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f/ S. s. p., a súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S. s. p..

10. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že právne závery krajského súdu sú nesprávne, pretože žalovaný pri výkone dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk koná ako orgán verejnej správy a výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk je administratívnym konaním, pri ktorom došlo k iným zásahom žalovaného ako orgánu verejnej správy. V uvedenej veci tak neboli dôvody na odmietnutie správnej žaloby a súd postupoval nesprávne a v rozpore so zákonom.

11. Podľa názoru sťažovateľa žalovaný svojimi zásahmi zásadným spôsobom porušil hmotnoprávne i procesné práva žalobcu. Žalobca je nositeľom subjektívnych práv a povinností o ktorých sa koná a do ktorých žalovaný ako správny orgán nezákonne zasiahol. Právny záver krajského súdu o tom, že nemá aktívnu legitimáciu, preto nemôže obstáť. Žalobcovi svedčí aktívna legitimácia. Sťažovateľ uviedol, že osobitný právny predpis (zákon o HH) zveril žalovanému rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, pričom ho poveril kontrolou nad poskytovaním zakázaných ponúk. Iné zásahy žalovaného boli vykonané v rámci administratívneho konania a žalovaný ich vykonal ako orgán verejnej správy.

12. Sťažovateľ ďalej uviedol, že podľa § 57 ods. 2 písm. f/ zákona o HH sa na výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. I v takom prípade je postup pri výkone dozoru výkonom verejnej správy a navyše sa tento dozor primerane riadi základnými pravidlami správneho konania podľa Správneho poriadku. Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov tiež vyplýva, že napriek skutočnosti, že sa vykonanie dozoru/inšpekcie nepovažuje za klasické správne konanie, spravuje sa základnými pravidlami správneho konania (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžz/1/2011 zo dňa 05.04.2011). Žalobca nemal možnosť postup žalovaného namietat' a proti jeho zásahom sa účinne brániť, navyše mu nebola ani doručená zápisnica o vykonanom dozore. Podľa sťažovateľa mal žalovaný aplikovať právny predpis vyššej právnej sily - ZFEÚ a všeobecne záväzné princípy voľného pohybu služieb v rámci členských krajín EÚ, zakotvené v článku 56 ZFEÚ a judikatúre Súdneho dvora EÚ. Podľa krajského súdu žalovaný pri výkone dozoru vykonáva pôsobnosť v rámci úpravy, ktorá by mala mať bližšie k právnej úprave trestného práva, no tento svoj právny záver bližšie neodôvodňuje a neuvádza z čoho ho vyvodzuje. Aj z tohto dôvodu podľa sťažovateľa je napadnuté uznesenie založené na nedostatku dôvodov. Krajský súd mal uviesť aké má žalovaný pri výkone dozoru postavenie a aká je povaha jeho postupu, čo sa však nestalo.

13. V ďalšom sťažovateľ poukázal na listinný dôkaz - stanovisko Ministerstva financií SR, ktorý krajský súd začlenil do odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým žalobca nebol oboznámený a ani mu nebol súdom doručený. Z toho dôvodu sa k nemu žalobca nemal možnosť vyjadriť, čím mu odňal možnosť konať pred súdom.

14. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný a uviedol, že zákon o HH neurčuje orgánu dozoru povinnosť doručiť dozorovanému subjektu zápisnicu o vykonanom dozore nad poskytovaním zakázaných ponúk. Pri postupe žalovaného tak nedošlo k porušeniu zákona o HH ako to namietal sťažovateľ. Identifikácia zakázanej ponuky prebieha na základe skutočností preukázateľne zistených bez účasti dozorovaného subjektu. Podľa žalovaného nie je daná ani povinnosť aplikovať všeobecné zásady správneho konania pri vykonávaní dozoru nad zakázanými ponukami. Vylúčenie pôsobnosti Správneho poriadku pri vykonávaní jednotlivých druhov dozoru nad HH sa týka aj vylúčenia aplikácie všeobecných zásad správneho konania na postup pri výkone dozoru nad HH, keďže postupy pri výkone dozoru nad HH sú samostatne upravené v zákone o HH, a to vrátane úpravy všeobecných zásad výkonu dozoru v § 13 zákona o HH. K námietke sťažovateľa ohľadom aplikácie ustanovení ZFEÚ žalovaný uviedol, že nie je prípustné, aby orgán verejnej správy neaplikoval platný a účinný zákon (zákon o HH) - pri súčasnej absencii sekundárneho prameňa práva EÚ v oblasti hazardných hier a úpravy dozoru nad nimi, a zároveň bez toho, aby existovalo predchádzajúce rozhodnutie súdneho orgánu (vnútroštátneho alebo Súdneho dvora EÚ), ktorým by bol vyslovený záväzný výrok o nesúlade vnútroštátneho všeobecne záväzného predpisu s primárnym prameňom únievého práva, ktorým je ZFEÚ.

16. Žalovaný sa stotožňuje s právnym posúdením veci uvedenom v napadnutom uznesení krajského súdu, a preto navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú.

17. Sťažovateľ sa vyjadril ku vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti a uviedol, že zákon o HH je predpisom z oblasti správneho práva a upravuje činnosť orgánov v oblasti verejnej správy, prieskum činnosti týchto orgánov tak v každom prípade spadá do právomoci správnych súdov. Zákon o HH rozhodne nie je predpisom z oblasti trestného práva a činnosť žalovaného podľa tohto zákona nespadá do žiadnej časti trestného konania ani výkonu trestu či inej trestnoprávnej oblasti. Skutočnosť, že v danom prípade neprebiehala správne konanie podľa správneho poriadku podľa sťažovateľa nijako nevylučuje právomoc správneho súdu posúdiť žalobu a rozhodnúť o nej. Podanie žaloby v zmysle § 252 S. s. p. podľa žalobcu náleží práve osobám, ktoré nie sú účastníkmi správneho konania. Žalobca teda postupoval správne, keď podal proti zásahom žalovaného žalobu v zmysle § 252 S. s. p. a krajský súd pochybil ak ju odmietol, navyše s poukazom o absencii aktívnej legitímácie žalobcu. Ďalej poukázal na to, že sa nedomáhal toho, aby správny súd preskúmal samotné príkazy súdu, ale sa domáhal ochrany pred zásahmi žalovaného. Záverom uviedol, že žalovaný sa dopustil zásahov voči nemu na základe nesprávneho meritórneho právneho posúdenia, keď argumentoval, že žalobca nemá licenciu platnú v SR a teda nesmie prevádzkovať v SR online hazardné hry. Žalobca má platné licencie poskytnuté Komisárom pre hazardné hry v Gibraltári a s ohľadom na princíp voľného pohybu služieb v rámci EÚ sú tieto licencie plne využiteľné aj v SR.

18. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.05.2019 doplnil sťažovateľ svoju argumentáciu v predmetnom konaní, a poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 685/2018-42 zo dňa 13.12.2018, v ktorom Ústavný súd podľa sťažovateľa vyslovil právomoc správneho súdu rozhodnúť o správnej žalobe žalobcu proti iným zásahom žalovaného. Žalobca z opatrnosti popri správnej žalobe podal proti iným zásahom žalovaného aj ústavnú sťažnosť. Ústavný súd jeho sťažnosť zamietol a konštatoval, že ústavná sťažnosť je predčasná a Ústavný súd nemal právomoc o ústavnej sťažnosti rozhodovať, pretože žalobca pred podaním ústavnej sťažnosti ešte nevyčerpal ostatné prostriedky ochrany, medzi ktoré patrí správna žaloba a kasačná sťažnosť. Uviedol, že keďže sťažovateľka využila právny prostriedok nápravy a v súlade s § 252 S. s. p. podala žalobu, ktorou sa okrem iných domáhala uloženia povinnosti žalovanému, aby krajský súd požiadal o zrušenie napadnutých príkazov krajského súdu, zákonom ustanovená právomoc krajského súdu vylúčila, aby sa ústavný súd v konaní o sťažnosti zaoberal ústavnou udržateľnosťou napadnutých príkazov krajského súdu. Tiež dodal, že viazaný návrhom na rozhodnutie vo veci sťažnosti sa nemôže v tomto konaní Ústavný súd zaoberať preskúmaním ústavnej akceptovateľnosti a udržateľnosti uznesenia krajského súdu sp. zn. 24Sa/15/2017 z 31. mája 2018.

III.

Konanie na kasačnom súde

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

20. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že Finančné riaditeľstvo SR, toho času orgán dozoru oprávnený v zmysle zákona o HH, vykonal dozor nad poskytovaním zakázanej ponuky podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona o HH nad dozorovaným subjektom - žalobcom pričom zistil na adrese webového sídla žalobcu, že poskytovateľ ponúka hazardné hry prevádzkované prostredníctvom internetu, na ktoré nebola udelená/vydaná licencia podľa zákona o hazardných hrách. Dozorný orgán zaslal žalobcovi prostredníctvom elektronickej adresy identifikovanej na jeho webovom sídle výzvu na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky v lehote 10 dní odo dňa odoslania výzvy. Nakoľko v tejto lehote nebolo poskytovanie zakázanej ponuky na webovom sídle žalobcu ukončené žalovaný toto webové sídlo zaradil na zoznam zakázaných webových sídel.

23. Žiadosťou zo dňa 10.08.2017 žalovaný podľa § 15b ods. 7 prvej vety, ods. 8 a 9 zákona o HH požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici, ako orgán príslušný podľa § 4a zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) o vydanie príkazu na zamedzenie k prístupu k webovému sídlu .

24. Krajský súd v Banskej Bystrici príkazom č. p. 6Ntn/1/2017 zo dňa 11.08.2017 zamedzil prístupu k webovému sídlu, v rozsahu dostupnosti internetových stránok prevádzkovaných pod doménou bwin.com z územia SR vrátane všetkých príslušných domén nižšej úrovne, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka, voči právnickým osobám a fyzickým osobám ako poskytovateľom elektronických komunikačných sietí a elektronických služieb.

25. Žiadosťou zo dňa 04.09.2017 žalovaný podľa § 15b ods. 7 prvej vety, ods. 8 a 9 zákona o HH požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici, ako orgán príslušný podľa § 4a zákona o ochrane pred odpočúvaním o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu: IBAN: SK50900000000631344993/BIC: GIBASKBX, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky, voči právnickým osobám alebo fyzickým osobám uvedeným v Prílohe č. 1, ktoré poskytujú platobné služby, v lehote, kým nepominú dôvody na vydanie príkazu a v úplnom rozsahu.

26. Krajský súd v Banskej Bystrici príkazom č. p. 6Ntn/6/2017 zo dňa 18.09.2017 zamedzil vykonanie platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu: IBAN: SK50900000000631344993/BIC: GIBASKBX, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky, voči právnickým osobám alebo fyzickým osobám uvedeným, ktoré poskytujú platobné služby, v lehote, kým nepominú dôvody na vydanie príkazu a v úplnom rozsahu.

27. Podanou žalobou sa žalobca domáhal ochrany pred inými zásahmi orgánu verejnej správy, ktoré mali byť spôsobené konaním žalovaného v súvislosti so zaradením webového sídla žalobcu na zoznam zakázaných webových sídiel, ďalej podaním žiadosti žalovaného o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovým sídlam k sp. zn. 6Ntn/1/2017 a príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby k sp. zn. 6Ntn/6/2017 na Krajský súd v Banskej Bystrici, s tým, že následky zásahov do práv a právom chránených záujmov žalobcu naďalej pretrvávajú. Žalobca v žalobe uvádzal, že je právnickou osobou založenou podľa práva štátu Gibraltár a je oprávnený na základe platných licencií prevádzkovať hazardné hry prostredníctvom internetu na území Európskej únie. Žalovaný, ako orgán verejnej správy, nedodrжал základné pravidlá správneho konania pri výkone dozoru v zmysle zákona o HH. Namietal porušenie jeho práv garantované článkom 49 a článkom 56 zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), t. j. ohľadom slobody trhu EÚ a slobody usadzovania a

slobody poskytovania služieb. Namietal porušenie postupu v tom, že žalobca nemal možnosť sa proti postupom žalovaného účinne brániť, najmä, ak mu nebola doručená zápisnica o vykonanom dozore zo dňa 14.07.2017. Namietal tiež, že príkazy neboli žalobcovi doručené a dozvedel sa o nich len po zverejnení na internetových stránkach žalovaného.

28. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) S. s. p. sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

29. Podľa § 4 S. s. p. orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú

- a) orgány štátnej správy,
- b) orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje,
- c) orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- d) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- e) štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

30. Podľa § 252 ods. 1 S. s. p. žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

31. Podľa § 254 S. s. p. žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

32. Predmetom kasačného konania v danej veci bolo uznesenie krajského súdu č. k. 24Sa/15/2017-146 zo dňa 31. mája 2018, ktorým správny súd odmietol žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S. s. p., nakoľko súd dospel k záveru o neprípustnosti predmetnej žaloby z dôvodu vylúčenia súdneho prieskumu vykonávajúcich úkonov Finančného riaditeľstva SR v rámci dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 15b zákona o HH.

33. Podľa § 15b zákona o HH

(1) Dozorom nad poskytovaním zakázaných ponúk sa rozumie vyhľadávanie poskytovania zakázaných ponúk formou dozoru na diaľku a zostavenie zoznamu webových sídiel, prostredníctvom ktorých právnické osoby alebo fyzické osoby poskytujú zakázané ponuky (ďalej len "zoznam zakázaných webových sídiel"), na základe vykonaného dozoru na diaľku.

(2) Zoznam zakázaných webových sídiel zostavuje a zverejňuje Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky vždy v prvý pracovný deň v týždni na svojom webovom sídle. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky zodpovedá za správnosť údajov podľa odseku 3.

(3) Zoznam zakázaných webových sídiel obsahuje

- a) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo názov alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá poskytuje zakázanú ponuku,
- b) adresu webového sídla, prostredníctvom ktorého právnická osoba alebo fyzická osoba poskytuje zakázanú ponuku,
- c) obsah poskytovanej zakázanej ponuky,

- d) číslo účtu, ktoré používa právnická osoba alebo fyzická osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu, ak je zistené,
- e) dátum, ku ktorému je zoznam zakázaných webových sídiel zostavený.

(4) Na účely zisťovania údajov podľa odseku 3 písm. a) až d) je osoba poverená výkonom dozoru oprávnená používať identifikačné údaje inej fyzickej osoby s jej súhlasom. Pred zaradením údajov podľa odseku 3 písm. a) až d) do zoznamu zakázaných webových sídiel odošle Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky prostredníctvom elektronickej pošty dozorovanému subjektu výzvu na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky v lehote desiatich dní odo dňa odoslania výzvy; ak elektronická adresa nie je na webovom sídle uvedená, možno do tohto zoznamu zaradiť údaje podľa odseku 3 písm. a) až d) aj bez odoslania výzvy. Výzva musí obsahovať upozornenie na dôsledky neukončenia poskytovania zakázanej ponuky.

(5) Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky nezaradí do zoznamu zakázaných webových sídiel alebo vyradí z tohto zoznamu dozorovaný subjekt, ktorý preukáže, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo ak bolo poskytovanie zakázanej ponuky ukončené.

(6) Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky je pri výkone dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk oprávnené vyžadovať podklady na výkon dozoru od poskytovateľa platobných služieb, 10d) a to identifikáciu používateľa platobných služieb a ďalšie informácie o používateľovi platobných služieb, ktorý je dozorovaným subjektom; Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky si môže vyžiadať od tohto poskytovateľa platobných služieb aj podklady na výkon dozoru podľa § 11 ods. 2 písm. b).

(7) Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete 10e) a elektronické komunikačné služby, 10e) je povinná na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zamedziť prístup k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka. Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje platobné služby, 10d) je povinná na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zamedziť vykonaniu platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky.

(8) Na vydanie príkazu podľa odseku 7 je príslušný sudca súdu príslušného podľa osobitného predpisu. 10f) Proti príkazu súdu podľa odseku 7 nie je prípustný opravný prostriedok

(9) Žiadosť podľa odseku 7 prvej vety musí byť v písomnej forme a musí obsahovať

- a) označenie osoby, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete 10e) a elektronické komunikačné služby, 10e)
- b) údaje o webovom sídle, ku ktorému sa má zamedziť prístup,
- c) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia prístupu k webovému sídlu,
- d) odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu.

(10) Príkaz súdu podľa odseku 7 prvej vety musí byť vydaný v písomnej forme v lehote siedmich dní od podania žiadosti a musí obsahovať

- a) označenie súdu, ktorý príkaz vydal,
- b) označenie osoby, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete 10e) a elektronické komunikačné služby, 10e)
- c) údaje o webovom sídle, ku ktorému sa má zamedziť prístup,
- d) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia prístupu k webovému sídlu,
- e) odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu.

(11) Žiadosť podľa odseku 7 druhej vety musí byť v písomnej forme a musí obsahovať

- a) označenie osoby, ktorá poskytuje platobné služby, 10d)
- b) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu,
- c) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena b),
- d) odôvodnenie potreby zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena b).

(12) Príkaz súdu podľa odseku 7 druhej vety musí byť vydaný v písomnej forme v lehote siedmich dní odo dňa podania žiadosti a musí obsahovať

- a) označenie súdu, ktorý príkaz vydal,
- b) označenie osoby, ktorá poskytuje platobné služby, 10d)
- c) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu,
- d) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena c),
- e) odôvodnenie potreby zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena c).

(13) Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky zverejní príkaz súdu podľa odseku 7 na svojom webovom sídle a doručí ho do vlastných rúk osobám uvedeným v odseku 10 písm. b), ak ide o príkaz súdu podľa odseku 7 prvej vety, alebo osobám uvedeným v odseku 12 písm. b), ak ide o príkaz súdu podľa odseku 7 druhej vety, ktoré na základe tohto príkazu vykonajú úkony podľa osobitných predpisov. 4c)

(14) Ak pominú dôvody na vydanie príkazu súdu podľa odseku 7, Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky požiada príslušný súd o jeho zrušenie.

34. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia označil žalovaného ako orgán dozoru, ktorý pri výkone svojej pôsobnosti podľa zákona o HH nie je orgánom verejnej správy, ani správnym orgánom, ale že v danom prípade žalovaný vykonával pôsobnosť v rámci právnej úpravy, ktorá má bližšie k právnej úprave trestného práva, pričom dodal, že na výkon dozoru podľa § 57 ods. 2 písm. f/ zákona o HH sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje. Kasačný súd považuje v tomto smere za dôvodnú argumentáciu sťažovateľa v kasačnej sťažnosti ohľadom toho, že výkon dozoru aj keď nie je považovaný za klasické správne konanie sa spravuje základnými zásadami správneho konania. Argumentácia krajského súdu o tom, že zákon o hazardných hrách je predpisom bližšie k právu trestnému podľa názoru kasačného súdu nie je správna. Sám žalovaný sa označil ako orgán verejnej správy vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti keď uviedol, že „nie je prípustné, aby orgán verejnej správy neaplikoval platný a účinný zákon (v predmetnom prípade zákon o HH) pri súčasnej absencii sekundárneho prameňa práva EÚ v oblasti hazardných hier“.

35. Uznesením zo dňa 13. decembra 2018 č. k. IV. ÚS 685/2018-42 Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosť žalobcu pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie, pričom v odôvodnení rozhodnutie uviedol: „Keďže sťažovateľka využila právny prostriedok nápravy a v súlade s § 252 ods. 1 SSP podala žalobu, ktorou sa okrem iných, na podklade v zásade zhodnej argumentácie s tou, ktorá je súčasťou sťažnosti doručenej ústavnému súdu, domáhala uloženia povinnosti finančnému riaditeľstvu, aby krajský súd požiadal o zrušenie napadnutých príkazov krajského súdu, zákonom ustanovená právomoc krajského súdu vylúčila, aby sa ústavný súd v konaní o sťažnosti zaoberal ústavnou udržateľnosťou napadnutých príkazov krajského súdu.“.

36. Kasačný súd z obsahu napadnutého rozhodnutia správneho súdu, správnej žaloby a obsahu súdneho a administratívneho spisu mal preukázané, že k zásahu zo strany žalovaného (Finančného riaditeľstva SR), do práv, ktorých vstúpil úpravou zákona č. 30/2019 Z.z. Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom v Bratislave (ďalej len „úrad“, aj „žalovaný“), malo dôjsť dňa 17.7.2017, kedy stránka žalobcu č. <https://www.bwin.com>, a obsah poskytovania zakázanej ponuky (ďalej len „obsah ponuky“), bol

zaradený do zoznamu zakázaných webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného (ďalej len „zoznam“), keď v obsahu ponuky sa uvádza na zozname ako stávkové hry, stolové hry a výherné zariadenia. Podľa žalobcu žalovaný pri výkone dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk koná ako orgán verejnej správy a výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk je administratívnym konaním, pri ktorom došlo k iným zásahom žalovaného ako orgánu verejnej správy. Žalobca považoval zaradenie žalobcu do zoznamu za iný zásah orgánu verejnej správy, preto sa zásahovou žalobou domáhal práv, tak ako špecifikoval v správnej žalobe.

37. Správny súd odmietol žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP a konštatoval, že žalovaný nekoná ako orgán verejnej správy a výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk preto nemožno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy postup, ktorý v zásahovej žalobe napádal žalobca. Správny súd nemohol tento postup žalovaného považovať za výkon dozoru, ktorý podlieha prieskumnej právomoci správnych súdov, keď nejde zo strany žalovaného o úkony orgánu verejnej správy vykonané v rámci výkonu jeho právomoci v oblasti verejnej správy, čím nie je splnený základný predpoklad pre poskytnutie súdnej ochrany v správnom súdnictve.

38. Žalobca v podanej žalobe konštatoval, že zásah, ktorý začal dňa 17.7.2017 naďalej trvá, trval aj v čase podania správnej žaloby a rozhodovania správneho súdu. Žalobca v kasačnej sťažnosti a rovnako v správnej žalobe poukazoval, že k zásahu zo strany Finančného riaditeľstva SR došlo na základe právnej úpravy zákona č. 181/2005 Z.z. o hazardných hrách, ktorá s účinnosťou od 01.03.2019 bola nahradená novou právnou úpravou, zákonom č. 30/2019 Z.z., na základe ktorého do práv a povinností finančného riaditeľstva vstúpil úrad.

39. V predmetnej veci bolo potrebné posúdiť či záver správneho súdu o postupe Finančného riaditeľstva SR, že nie je postupom orgánov verejnej moci a či uvedené orgány konali ako orgány verejnej moci a či je daná kompetencia správnych súdov tento postup preskúmať. Správny súd k záveru, že Finančné riaditeľstvo SR nekonalo ako orgán verejnej moci a vychádzal z názoru, že finančné riaditeľstvo pri zabezpečovaní vykonávania dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk (§ 15b zákona o hazardných hrách), nekonalo ako orgán verejnej správy podľa § 4 SSP. Žalovaného nemožno považovať za správny orgán v zmysle § 1 ods. 2 zákona o správnom konaní, keď na výkon dozoru, podľa zákona o hazardných hrách, sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (§ 57 ods. 2 písm. f/ zákona o hazardných hrách) a keď § 252 ods. 1 SSP predpokladá zásah zo strany orgánu verejnej správy.

40. Kasačný súd poukazuje na právnú úpravu zákona o hazardných hrách č. 171/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 171/2005 Z.z.“), ktorý platil do 28.02.2019, ktorý v predmete a účele § 1 ods. 1 písm. f/ upravil štátny dozor nad prevádzkovaním hazardných hier, propagovaním hazardných hier a nad súvisiacimi činnosťami v rozsahu vymedzeným týmto zákonom (ďalej len „dozor“).

41. V § 1 ods. 2 vymedzil, že účelom tohto zákona je vo verejnom záujme vytvoriť podmienky na ochranu verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a zabezpečenie spoločenskej kompenzácie rizík vyplývajúcich z prevádzkovania hazardných hier a účasti na nich. V § 2 písm. u/ upravil pojem „poskytovanie zakázanej ponuky“. V § 10 vymedzil pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí v oblasti hazardných hier. V § 10 ods. 1 písm. b/ je orgánom štátnej správy v oblasti hazardných hier aj Finančné riaditeľstvo SR, ktorého kompetencia je vymedzená v § 10 ods. 3. V § 11 je upravený dozor, orgány dozoru a ich pôsobnosť, medzi ktoré (orgány dozoru) § 11 ods. 1 písm. a/ je Finančné riaditeľstvo SR. V § 11 ods. 2 písm. a/ zákonodarca vymedzil, že Finančné riaditeľstvo SR vykonáva dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk. V § 12 sú vymedzené dozorované subjekty, pod písm. a/ sú uvedení prevádzkovatelia hazardných hier.

42. Súčasťou právnej úpravy dozoru v druhej hlave zákona č. 171/2005 Z.z. v § 15b je upravený dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk.

43. Nová právna úprava hazardných hier účinná od 01.03.2019 zákonom č. 30/2019 Z.z. upravila v § 1 ods. 2 účel zákona, pôsobnosť zákona v § 1 ods. 1 a 3 a v desiatej časti zákona reguláciu hazardných

hier, v prvej hlave pôsobnosť orgánov štátnej správy v oblasti hazardných hier, ktorými v § 70 sú Ministerstvo financií SR a úrad, ktorý je upravený v § 77. V § 77 ods. 9 je vymedzená kompetencia úradu, ktorý pod písm. e/ vykonáva dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona, iných súvisiacich všeobecne záväzných právnych predpisov, podmienok prevádzkovania hazardných hier ustanovených v tomto zákone a určených v individuálnej licencií alebo všeobecnej licencií a povinností podľa schváleného herného plánu, vrátane pravidiel hazardnej hry, ktoré sa vzťahujú na dozorované subjekty uvedené v § 80 písm. a/ až c/ alebo na ich činnosti, a to formou dozoru na mieste, dozoru na diaľku a vyhládávacej činnosti.

44. V § 80 sú vymedzené dozorované subjekty (obdobne ako v predchádzajúcej právnej úprave) ako pod písm. a/ prevádzkovateľa hazardných hier a v § 81 sú vymedzené všeobecné zásady výkonu dozoru, postup pri dozore na mieste a ďalšie spôsoby vykonávania dozoru, vrátane dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk, ktorý je upravený v § 85.

45. V § 77 ods. 9 písm. c/ je okrem dozoru upravená aj kompetencia úradu vykonávať kontrolu podľa osobitného predpisu, s odkazom na zákon č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov. Z právnej úpravy účinnej do 28.02.2019 Finančné riaditeľstvo SR vykonávalo kompetencie orgánov štátnej správy na úseku pôsobnosti orgánov štátnej správy v oblasti hazardných hier, čo jednoznačne vyplývalo z úpravy zákona č. 171/2005 Z.z. Medzi tieto kompetencie, okrem ukladania sankcií, bolo aj vykonávanie kontroly a vykonávanie dozoru, ktorý v sebe zahŕňal aj dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk. Finančné riaditeľstvo SR rozhodovalo o sankciách za prevádzkovanie hazardných hier bez licencie, o odňatí licencie, neudelenie licencie. Všetky uvedené druhy rozhodnutí ako aj iné uvedené v úprave zákona č. 171/2005 Z.z. sa týkali rozhodovania orgánov dozoru ako orgánov štátnej správy v oblasti hazardných hier. Aj judikatúra vzťahujúca sa k preskúmaniu rozhodnutí vydaných orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier, uvedené závery potvrdzuje.

46. Tak ako kontrola (za splnenia zákonných podmienok), aj dozor orgánov verejnej správy je predmetom súdneho prieskumu, pokiaľ kontrolu a dozor vykonávajú orgány štátnej správy. S poukazom na právnu úpravu zákona č. 171/2005 Z.z., postupovalo Finančné riaditeľstvo SR ako orgán štátnej správy, kompetentný v oblasti hazardných hier, s kompetenciami vymedzenými zákonom č. 171/2005 Z.z., keď s účinnosťou od 17.7.2017 zaradil žalobcu do zoznamu zakázaných webových sídiel v Slovenskej republike zverejnenom na webovom sídle vtedy Finančného riaditeľstva SR. Následne realizoval žalovaný ďalšie úkony, tak ako ich žalobca v žalobe popisuje. Vzhľadom na jednoznačnosť právnej úpravy treba poukázať, že kompetencie, podľa zákona č. 171/2005 Z.z., vykonával tento orgán ako orgán štátnej správy v oblasti hazardných hier, kompetentný zákonom vykonávať a realizovať štátny dozor. Toto postavenie nemôže zmeniť ani úprava § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. (úprava v trestných veciach, na ktorú poukazyval aj správny súd), keď Finančné riaditeľstvo SR, ale ani nástupnícky subjekt - úrad, nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní, sú len orgánmi štátnej správy, ktoré z hľadiska úpravy zákona č. 171/2005 Z.z. a následnej úpravy zákona č. 30/2019 Z. sú orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier kompetentnými vykonávať štátny dozor, orgánmi dozoru.

47. Štátne orgány sú základnou a rozhodujúcou zložkou štátneho mechanizmu, ktoré sú vybavené právomocou, pôsobnosťou (kompetenciou) a štátnomocenským charakterom. Štátny orgán je relatívne samostatná, všeobecne i podľa zákona, jednotka štátu, ktorá je jedinečná podľa právnych noriem a organizačnými zvláštnosťami je zaradená v určitej sústave, je druhovo ojedinelá alebo mnohopočetná, je zasadená do dvoj či viacstrannom vzťahu/vzťahoch, ktoré na základe zákona môžu mať charakter podradenosti, nadradenosti kontroly, dozoru alebo možnej či povinnej kooperácie. Má svoju vlastnú štruktúru, v ktorej odborný aparát môže byť vybavený rozhodujúcimi právomocami a je jej zákonom prikázaná určitá rozhodovacia právomoc a pôsobnosť, ktorými napĺňa funkciu či funkcie štátu. Môžu jej byť pridelené útvary, ktoré majú odborné, realizačné, pomocné, organizačné či iné servisné činnosti, v ktorých samé nerozhodujú. Štátne orgány sú základné a rozhodujúce zložky organizácie štátu, tzv. štátneho mechanizmu, v štátoch by mali byť vždy opísateľné prostredníctvom pôsobnosti, právomoci a štátnomocenského charakteru svojej činnosti. Ide o znaky, ktorými sa štátne orgány odlišujú nielen navzájom, ale aj druhovo od ostatných častí organizácií štátu.

48. Štátny orgán je právnou normou ustanovený subjekt, konajúci v mene štátu, ktorý vydáva najmä všeobecne záväzné predpisy a kontroluje ich plnenie, je zákonom ustanovený subjekt konajúci v mene štátu, je zložka štátneho aparátu vykonávajúca konkrétne funkcie štátu. Medzi typy štátnych orgánov môžeme zahrnúť parlamentné štátne orgány, hlavu štátu, vlády, ako aj orgány štátnej správy a ďalšie orgány ochrany práva a súdne kontrolné dozorné orgány a iné orgány. Všeobecne treba konštatovať, že úkony orgánov verejnej správy pri výkone dohľadových, vrchnostenských oprávnení, ktorými je (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotné zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve nazerá ako na individuálne správne úkony, s charakterom predbežnej povahy, ale aj s možným iným charakterom. Štát disponuje právnym dozorom nad výkonom štátnych orgánov uskutočňovaným spôsobom, ktorý stanoví zákon.

49. Vzhľadom na úpravu hazardných hier či v právnej úprave účinnnej do 28.02.2019 ako aj v súčasnosti, treba konštatovať, že tak Finančné riaditeľstvo SR ako aj úrad, sú orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier, ktorých kompetencia v oblasti dozoru je právnymi normami upravená zákonom č. 171/2005 Z.z. (do 28.02.2019), ako aj zákonom č. 30/2019 Z.z. Obe právne úpravy predpokladajú štátny dozor nad prevádzkovaním hazardných hier a účelom zákona je práve úprava hazardných hier v súvislosti s ochranou verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a vytvorenie podmienok na ochranu verejného poriadku vo verejnom záujme. Nie je možné sa stotožniť s právnym názorom správneho súdu, zdôvodneným najmä v bode 34 a 35 uznesenia správneho súdu, ktorý na základe nepreukázanej právnej argumentácie dospel k záveru, že žalovaný nie je orgánom verejnej správy. V danom prípade neobstojí argument správneho súdu, že správny orgán - Finančné riaditeľstvo SR nemohol konať ako orgán štátnej správy vo výkone dozoru, podľa zákona o hazardných hrách, keď na tento zákon sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (§ 57 ods. 2 zákona o hazardných hrách). Táto skutočnosť sama o sebe nemôže byť a nie je dôvodom pre podporu právneho názoru, že finančné riaditeľstvo nekonalo v uvedenej veci ako orgán štátnej správy v oblasti hazardných hier, keď aj na konania upravené osobitnými predpismi, v ktorých je vylúčená aplikácia správneho poriadku, je potrebné aplikovať všeobecné zásady správneho konania, tak ako konštatuje aj sťažovateľ. Výslovený právny názor nemá oporu v právnej úprave zákona o hazardných hrách účinnnej do 28.02.2019 alebo po 01.03.2019 a dôvody, ktoré vzhliadol správny súd pre vyslovený právny názor, nie sú ani dostatočne argumentačne zdôvodnené v napadnutom rozhodnutí správneho súdu (najmä v bode 33 až 35 rozhodnutia), v ktorom správny súd vymedzil argumenty, na základe ktorých dospel k uvedenému právnemu názoru.

50. V danej veci neobstojí argument, že finančné riaditeľstvo vykonáva pôsobnosť v rámci právnej úpravy, ktorá má bližšie k právnej úprave trestného práva, keď kasačný súd poukazuje, že Finančné riaditeľstvo SR, ani úrad, nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní a otázka zaradenia žalobcu do zoznamu zakázaných webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného v oblasti regulácie hazardných hier, je vecou pôsobnosti orgánov štátnej správy, správnych orgánov upravených v zákone o hazardných hrách. Pokiaľ správny súd poukázal v dôvodoch, ktoré opiera o svoj právny názor na ust. § 15b zákona č. 171/2005 Z.z., ktorý upravuje dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk, kasačný súd konštatuje, že v bode 34 uznesenia argumentačne správny súd neodôvodnil, prečo pri postupe podľa tohto zákonného ustanovenia nie je Finančné riaditeľstvo SR orgánom verejnej správy v zmysle § 4 SSP, keď práve dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk upravený v § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. bol systematicky zaradený do druhej hlavy zákona č. 171/2005 Z.z., označenej ako dozor, v ktorom je úprava aj orgánov dozoru aj ich pôsobnosť (§ 11), úprava dozorovaných subjektov, spôsobu vykonávania dozoru a medzi inými aj dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk. Ustanovenia o dozore upravené v § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. je potrebné vyhodnocovať v kontexte s predmetom a účelom zákona, úpravou pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí v oblasti hazardných hier. Túto štruktúru úpravy hazardných hier následne prevzala aj nová právna úprava, zákon č. 30/2019 Z.z., ktorá za orgány štátnej správy v oblasti hazardných hier považuje iba Ministerstvo financií SR a úrad, ktorý vstúpil do práv Finančného riaditeľstva SR aj v prejednávanej veci a ktorý v § 77 má vymedzenú kompetenciu nielen vykonávať kontrolu, ale aj dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona (ust. § 77 ods. 9 písm. e/ zákona č. 30/2019 Z.z.), vo väzbe na predmet a účel zákona vymedzený v § 1 zákona č. 30/2019 Z.z.

51. Podľa názoru kasačného súdu, správny súd nesprávne vec právne posúdil, neboli splnené zákonné podmienky pre odmietnutie žaloby ako neprípustnej z dôvodov, ktoré uviedol správny súd. Správny súd bol povinný pristúpiť k meritórnemu prejednaníu veci v rozsahu žalobných dôvodov podaných v správnej žalobe. Vzhľadom na pochybenie správneho súdu spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci, kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

52. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní prejednať vec v merite, v rozsahu podanej správnej žaloby, pričom správny súd je právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 469 SSP). Okrem iného doručí žalobcovi stanovisko Ministerstva financií zo dňa 7.12.2017, ktoré súd zabezpečil postupom podľa § 259 S.s.p., ktoré podľa obsahu spisu nebolo žalobcovi doručené a správny súd aj z jeho obsahu pri svojom rozhodovaní vychádzal.

53. Správny súd rozhodne v novom rozhodnutí aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP. K zrušeniu rozhodnutia správneho súdu došlo z dôvodov kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP.

54. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.